

[Undervisningsministeren.]

sammenholde disse oplysninger med den fortsatte store stigning, der har fundet sted inden for elevtallene.

Foruden omlægningen fra aften- til dagundervisning og stigningen i lærlingetallene har andre faktorer medvirket til at øve pres med hensyn til lokaler og lærerkræfter. Jeg tænker her på den udvidelse af lærlingenes undervisningstid, der har fundet sted, og på stigningen i antallet af elever med videregående faglig uddannelse, elever, de faglige skoler også må huse.

Der er som sagt sat stærkt ind på at nå så langt frem mod problemernes løsning som muligt. Jeg kan nævne, at der trods byggerestriktionerne i det sidste par år er investeret ca. 50 mill. kr. om året i erhvervsskoler. Til sammenligning kan anføres, at der i perioden 1950-55 investeredes 1-3 mill. kr. årligt og i finansårene fra 1956-57 til 1960-61 ca. 6 mill. kr. årlig.

Selv om der altså er sat meget pres på, kan vi ikke i dag bygge ubegrænset, hverken på dette område eller på andre uddannelsesområder. Og det må siges at være hovedårsagen til, at jeg ikke kan love det ærede medlem, at dispensationer med hensyn til tidsfristen kan undgås.

I samarbejde med de forskellige skolers bestyrelser og organisationerne søger man imidlertid at udnytte alle muligheder for etablering af de nødvendige lokaler, i mange tilfælde ved leje, og det er derfor ikke muligt på dette tidspunkt at oplyse, hvor mange lærlinge der må fortsætte med aftenundervisning efter 1. december. Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at begrænse antallet mest muligt.

Ninn-Hansen: Det er jo rigtigt, som den højtærede minister nævnte, at spørgsmålet tidligere har været fremme, men jeg synes, det var rimeligt at få undersøgt sagen nu, da man kan overskue, hvordan det ser ud på det tidspunkt, da bestemmelsen om obligatorisk dagskole træder i kraft for lær-

linge efter den gældende lærlingelovs formulering. Den højtærede minister kunne jo også give sådanne oplysninger, at det i hvert fald vil kunne konstateres, at det vel navnlig for handelsskolernes vedkommende er usandsynligt, at man kan nå at efterkomme det krav, som lærlingeloven har stillet, og som vi tilsluttede os i 1956, da loven blev behandlet.

I betragtning af den fortolkning, som den daværende højtærede arbejdsminister dengang gav af dispensationsbestemmelsen, synes jeg, det må være vanskeligt for den højtærede minister at undgå at fremsætte et forslag til lovændring. Når den pågældende minister dengang sagde, at benyttelse af dispensationsadgangen kræver, at „særlige forhold“ kan påberåbes, synes jeg egentlig, at de tal, den højtærede minister har givet for, hvor meget der mangler i gennemførelse af dagskoleundervisningen, må bevirke, at loven tages op til revision, at man må foretage ændringer i den, medmindre den højtærede minister har andre foranstaltninger at foreslå, hvorved lovens krav bedre kan opfyldes.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil sige til det ærede medlem, at jeg nok synes, man må sige, at de forhold, jeg nævnte vedrørende byggeriet, må kunne komme ind under kategorien særlige forhold. Men jeg vil gerne sige, at den henstilling, det ærede medlem har givet om at overveje ændringer i loven, skal blive taget op til overvejelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgertiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m. v.